

О.І. Іващенко¹, В.Ф. Курдюк², А.П. Огарок²

¹ Військова частина А0515, Київ

² Військова частина А1906, Київ

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ АДАПТАЦІЇ РОЗВІДКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ВІДПОВІДНО ДО СТАНДАРТІВ НАТО

У статті викладенні підходи та погляди у вигляді концептуальних засад щодо впровадження стандартів НАТО у Головному управлінні розвідки Міністерства оборони України та адаптацію розвідки Збройних сил України до основних термінів та визначень, які застосовуються в країнах-членах НАТО, перспективного відпрацювання керівних документів з розвідки для Збройних Сил України, інших складових сил оборони за стандартами НАТО (JP – 2.0 “Об’єднана розвідка”, JP – 2.1 “Процедури розвідки”), що дасть можливість для вироблення єдиних поглядів щодо розробки керівних документів.

Ключові слова: об’єднана розвідка, основи розвідки, види розвідки, розвідувальний цикл.

Вступ

Постановка проблеми. Аналіз літератури. Відповідно до Воєнної доктрини України одним з основних завдань воєнної політики нашої держави на даний час є реформування Збройних Сил України з метою досягнення оперативної і технічної сумісності з об’єднаними збройними силами НАТО, запровадження прийнятих у них процедур (стандартів) щодо діяльності і розподілу функцій та основних завдань між органами управління розвідки різних рівнів. Шляхи її реалізації викладені в Державній програмі розвитку Збройних Сил України на період до 2020 року (далі – Програма) [1].

Згідно з вимогами Програми та відповідно до Тимчасової інструкції з організації роботи в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України щодо впровадження стандартів НАТО (затверджена заступником Міністра оборони України 09 вересня 2016 року) [2], у Головному управлінні розвідки Міністерства оборони України триває робота щодо розробки керівних документів JP – 2.0 “Об’єднана розвідка” та JP – 2.1 “Процедури розвідки” на основі Об’єднаної спільної доктрини з питань розвідки АJP – 2.0 та аналогічних стандартів країн Альянсу.

Підходи до розроблення таких документів мають базуватися на процесі організації та ведення розвідки в умовах, де можуть виникнути конфлікти між державами, а операції будуть проводитись нетрадиційними прийомами та методами за умов поліпшеного технічного забезпечення.

Виконання цього завдання ґрунтується на вивченні та аналізі офіційних нормативних документів (стандартів) НАТО з питань розвідувальної діяльності. Крім того, планується розробити загальні засади і принципи опрацювання сумісних з країнами-членами НАТО стандартів, обов’язково враховуючи

досвід бойових дій та операцій, які проводять об’єднані збройні сили НАТО, та досвід ведення бойових дій на Сході України, чинну нормативно-правову базу.

Слід зазначити, що концептуальні засади формувалися на основі документів, які на даний час застосовуються в країнах-членах НАТО: Директива з питань планування Комплексних операцій Об’єднаних ЗС НАТО V1.0, Об’єднана спільна Доктрина з питань розвідки, контррозвідки і безпеки АJP-2, Спільна доктрина НАТО з розвідувальної діяльності (Allied Joint Doctrine for Intelligence Procedures, АJP-2.1) та діючих керівних документів Збройних Сил України [3–5].

Метою статті є викладення поглядів у вигляді концептуальних засад щодо впровадження стандартів НАТО у Головному управлінні розвідки Міністерства оборони України та адаптації розвідки Збройних сил України до основних термінів та визначень, які застосовуються в країнах-членах НАТО, перспективного відпрацювання керівних документів з розвідки для Збройних Сил України, інших складових сил оборони за стандартами НАТО (JP – 2.0 “Об’єднана розвідка”, JP – 2.1 “Процедури розвідки”).

Виклад основного матеріалу

Україна, як і країни-члени НАТО, адаптується до сучасної безпекової ситуації, що склалася у світі, та охоплює досить широкий спектр проблем, що стосуються як держав Альянсу, так і інших країн. У нинішньому безпековому середовищі криється низка загроз, для України зокрема – це відкрита агресія ЗС Російської Федерації на сході нашої держави, прихована недружня діяльність Угорщини в Закарпатській області, небезпека розширення районів дій екстремістських угруповань у країнах-сусідах України. Посилюються загрози вчинення терактів теро-

ристичними організаціями, при цьому слід урахувати їх можливий доступ до ядерної, хімічної, біологічної зброї та радіоактивних речовин. Наведені факти свідчать про нагальну потребу максимального зосередження зусиль ЗС України спільно з міжнародними об'єднаннями та організаціями, передусім з НАТО, на забезпечення національної безпеки та територіальної цілісності України.

Об'єднана розвідка – відповідна організація роботи органу розвідки, штабу та невоєнних організацій для підготовки і ведення операції із застосуванням сил і засобів розвідки, в якій беруть участь представники щонайменше двох видів збройних сил однієї або декількох країн-членів НАТО під час створення об'єданого угруповання військ (сил).

В основних документах, які застосовують країни-члени НАТО основним завданням об'єднаної розвідки є надання інформації та оцінок в інтересах забезпечення успішного проведення операції.

Реалізація цього завдання досягається шляхом виконання визначених обов'язків, якими керуються J-2 та допоміжні підрозділи:

- інформувати командира;
- описувати оперативну обстановку;
- розробляти, визначати та розподіляти завдання;
- забезпечувати планування та проведення операції;

- не допускати введення в оману своїх сил та протидіяти неочікуваним крокам противника;

- підтримувати зусилля своїх сил із введенням противника в оману;

- оцінювати ефективність операцій.

Для Розробки керівних нормативних документів (стандартів) потрібно виходити з чіткого розуміння того, що розвідка має вирішальне значення під час проведення спільних операцій у складі багатонаціональних або коаліційних сил. При цьому слід наголосити, що сучасна розвідка – це не тільки опис стану збройних сил агресора та оцінка його можливостей, а й розуміння його культури, мотивацій, перспектив і цілей.

У вимогах до сучасного оперативного (стратегічного) середовища діяльність співробітників розвідки залежить від низки факторів, які будуть впливати на способи їхніх дій. Командири мають враховувати ці фактори, створюючи комплексну систему розвідки, і акцентувати увагу підлеглого особового складу на цей вплив.

Можна виділити, щонайменше, три головні напрями впливу:

складність операцій – впливатиме на способи дій співробітників розвідки, тому що в сучасній оперативній обстановці природа агресора може суттєво відрізнятися. Противник може не мати постійної структури, матеріальних військових ресурсів або взагалі діяти тільки в кіберпросторі. У такому

разі способи ведення розвідки потрібно змінювати у напрямі забезпечення більшої доступності до даних, оволодіння новітніми способами добування інформації, ефективного використання своїх професійних навичок;

перенасиченість інформацією – великий обсяг інформації, що циркулює в сучасному інформаційному просторі, обмежує можливість використання наявних ресурсів для своєчасного фокусування їх у відповідних галузях. Тому здатність розвідувального співтовариства до пошуку й швидкого використання відповідної інформації є критично важливою і потребує комплексного підходу, який має бути ефективним і динамічно адаптивним. Командирам усіх рівнів потрібно бути впевненими, що вони мають відповідні структури (підрозділи), які відповідають таким вимогам, щоб пом'якшити (зменшити) інформаційну насиченість;

нівелювання традиційних меж – у сучасних операціях традиційні межі між рівнями ведення бойових дій (стратегічним, оперативним і тактичним) мають все менше значення по відношенню до розвідки. Розширення можливостей засобів зв'язку (комунікацій) дало змогу командирам тактичного рівня миттєвого доступу до стратегічної розвідувальної інформації, тоді як від тактичної розвідки іноді залежить вирішення стратегічних завдань.

Командир несе повну відповідальність за ведення розвідки і є ключовою особою з планування і організації ведення розвідки. Він організовує і призначає особовий склад так, щоб він відповідав розвідувальним та оперативним вимогам до розвідувального забезпечення.

Базовими термінами розвідки у країнах-членах НАТО є “розвідувальні дані”:

розвідувальні дані – це продукт цілеспрямованого збору та обробки інформації (відомостей) про оперативну обстановку, можливості та наміри противника з метою виявлення загроз, який надається посадовим особам, які приймають рішення.

Складність сучасних операцій вимагає застосування всіх видів розвідки, використання широкого діапазону засобів і способів добування розвідувальної інформації, глибокого розуміння оперативної обстановки. Це пов'язано з обробкою геопросторових даних, їх сутністю та логічною побудовою, подальшою обробкою інформації та доведенням до споживачів. Тому нагальною є потреба в комплексній розвідці, яка полягає у використанні широкого спектра джерел добування розвідувальної інформації на основі всебічного розуміння оперативної (стратегічної) обстановки.

На цей час є три визначення забезпечення розвідувальними даними цих рівнів:

Стратегічна розвідувальна інформація включає:

розвідувальні дані, які призначені для інформування Президента України, Ради національної безпеки і оборони (РНБО), Верховної Ради, Міністра оборони, начальника Генерального штабу ЗС України, командувачів видів ЗС України, а також інших урядових відомств та установ України;

розвідувальні дані щодо театру воєнних дій (ТВД), в інтересах ведення міжвидової операції, як низки окремих воєнних операцій;

оцінку поточної обстановки, прогнозування можливих намірів та розрахунок потенціалу противника, що може вплинути на національну безпеку, інтереси України або союзних держав.

Розвідувальні дані стратегічного рівня – дані, які необхідні для формування воєнної політики, забезпечення завчасного виявлення загроз та запобігання їм на національному та/або міжнародному рівні. Розвідувальні дані стратегічного рівня – отримана розвідувальна інформація, яка дає змогу якісної розробки директив, оперативних планів (планів операції) і бойових документів, що визначають діяльність об'єднаних угруповань військ (сил), та досягнення ними стратегічних цілей.

Оперативна розвідувальна інформація використовується в основному командувачами видів ЗС України, командувачами об'єднаних сил та командувачами угруповань.

Розвідувальні дані оперативного рівня – дані, які необхідні для планування і проведення операцій, при цьому зосереджують увагу на детальних звітах щодо обороноспроможності і намірів противника та можливих загроз, з метою максимального сприяння командуванню у прийнятті ним правильних рішень.

Тактична розвідувальна інформація використовується командирами та штабами в процесі планування та ведення бойових дій (виконання спеціальних завдань).

Розвідувальні дані тактичного рівня – дані, які необхідні для планування та виконання поставлених завдань з розвідки на тактичному рівні. Вони відображаються у вигляді формалізованих документів, що дає змогу командирам досягати намічених цілей в короткі терміни під час виконання бойових завдань або окремих дій. У більшості випадків розвідники, що надають тактичні розвідувальні дані, є представниками штабів тактичного рівня, які залучаються до проведення операції.

Основними вимогами до розвідки в умовах проведення сучасних операцій є: **доступність, обмін, швидкість реакції, гнучкість, оперативна сумісність, всеосяжність.**

Принципами ведення об'єднаної розвідки на всіх етапах війни під час проведення операцій є: сприйняття; узгодженість; об'єктивність; єдність

зусиль; **пріоритетність; досконалість; прогностичність; гнучкість; узагальнення.**

Розвідувальна інформація добувається за допомогою засобів та систем, які можуть спостерігати, записувати та передавати інформацію щодо умов, ситуацій, загроз і подій.

Розвідка розподіляється на такі види: **акустична розвідка (ACINT), агентурна розвідка (HUMINT), видова розвідка (IMINT), параметрична та сигнатурна розвідка (MASINT), розвідка з відкритих джерел (OSINT), радіорозвідка (Signals Intelligence) (електронна розвідка (ELINT), розвідка комунікацій (COMINT)), розвідка збройних сил, хімічна, біологічна, радіологічна та ядерна розвідка, біометрична розвідка, медична розвідка, науково-технічна розвідка, технічна розвідка.**

Основа розвідки складає розвідувальний цикл – це певна послідовність дій, коли інформація, що отримана в необробленому вигляді, аналізується та обробляється в розвідувальний інформаційний продукт, доступний для споживачів. У загальному вигляді розвідувальний цикл являє собою комплекс заходів, що складається з етапів, які виконуються на різних рівнях із різною швидкістю. Ці етапи передбачають виконання дій, які, фактично, визначають суть розвідки: націлювання, добування, обробку й доведення. Деякі заходи перекривають один одного і часто проводяться одночасно, а не послідовно.

Етапами розвідувального циклу є націлювання, добування, обробка, доведення:

а) **націлювання** передбачає встановлення вимог до розвідувальних даних, планування зусиль щодо збору інформації та постановку завдань добувним підрозділам. Ці вимоги є ключовими для розвідки. Щоб зробити цей процес більш ефективним, передбачено два напрями керівництва діями – зовнішнє і внутрішнє:

зовнішнє керівництво здійснюють командири (командувачі) на кожному рівні: встановлюють параметри вимог до розвідданих і визначають цілі;

внутрішнє керівництво здійснює начальник органу управління розвідки у кожній ланці штабу інтегрованої розвідки;

б) **добування** – процес виконання заходів та дій, спрямованих на отримання розвідувальної інформації шляхом виявлення об'єктів противника. Активні дії щодо добування інформації ведуться за допомогою спостереження і рекогносцировки, що становить основну частину зібраної інформації. Добуваючи розвідувальну інформацію, необхідно підтримувати взаємозв'язок з іншими видами розвідки для оптимізації зібраних розвідданих;

в) **обробка** – перетворення добутої розвідувальної інформації в розвідувальні відомості шляхом аналізу, оцінювання надійності та достовірності, інтерпретації розвідувальних відомостей в дані. У

результаті обробки інформації можуть з'явитися додаткові вимоги до збору та передачі розвідувальних даних;

г) **доведення** – завершальний етап розвідувального циклу, суть якого полягає у вчасному наданні розвідувальної оцінки в потрібній формі відповідними засобами споживачам у найбільш зручній для них формі. На етапах оцінювання та доведення слід дотримуватись встановленого режиму секретності згідно з вимогами замовника.

Розвідувальний цикл, який застосовується у країнах-членах НАТО, відрізняється від фаз планування розвідки, що застосовується у Збройних Силах України.

У країнах-членах НАТО використовуються такі стандартні формати звітів та повідомлень розвідувальних даних, щоб гарантувати співпрацю з країнами-партнерами, у всіх можливих випадках, де письмові повідомлення та інформація веб-розвідки повинні відповідати форматам. Прикладами таких повідомлень є: **розвідувальні повідомлення (Intelligence Report – INTREP), короткі розвідувальні звіти (Intelligence Summaries – INTSUM), додаткова доповідь з розвідки (Supplementary Intelligence Reports – SUPINTREP), тематичні звіти (Thematic Reports).**

Одною із складових розвідки є процес планування. На оперативному рівні в НАТО цей процес викладено в АJP-5 і в директиві з планування про Об'єднане командування операцій. Планування на оперативному рівні можна застосовувати до будь-якого стратегічного, оперативного або тактичного рівня. Органи розвідки штабів повинні робити вагомий внесок у планування операцій оперативного рівня.

Одним з важливих елементів планування є об'єднана розвідувальна оцінка, яка включає: опис оперативного середовища стосовно метеорологічних та океанографічних умов, противника, кіберпростору і місцевості. Розвідувальна оцінка формує прогноз розвитку подій на основі ймовірностей. Це низка логічних висновків, отриманих з обробленої розвідувальної інформації, на основі знань і досвіду фахівців-аналітиків розвідки. Об'єднана розвідувальна оцінка формує усвідомлення загальної оперативної ситуації, сприяє ситуаційному розумінню командира і плануванню операції. Цей показник дає змогу командирі прийняти рішення, як краще виконати поставлене завдання.

Підготовка розвідувальної оцінки забезпечує розуміння оперативної обстановки і є основою планування. Об'єднана розвідувальна оцінка оперативної обстановки фокусує зусилля розвідки, сприяє виробленню розуміння оперативної обстановки, допомагає реалізувати план з виявлення можливостей для рішучих дій.

Висновки

На основі вивчення та аналізу офіційних нормативних документів (стандартів) НАТО з питань розвідувальної діяльності запропоновано концептуальні підходи щодо адаптації розвідки Збройних Сил України до основних термінів та визначень, які застосовуються в країнах-членах НАТО, обов'язково враховуючи досвід бойових дій та операцій, які проводять об'єднані збройні сили НАТО, з урахуванням досвіду ведення бойових дій на Сході України, чинної нормативно-правової бази для Збройних Сил України.

Список літератури

1. Державна програма розвитку Збройних Сил України на період до 2020 року: затв. Указом Президента України №73/2017 від 22.07.2017 року. – К., 2017. – 48 с.
2. Тимчасова інструкція з організації роботи в Міністерстві оборони України та ЗСУ щодо впровадження стандартів НАТО / затв. заст. МОУ 09.09.2016 року. – К., 2016. – 10 с.
3. Директива з питань планування Комплексних операцій Об'єднаних ЗС НАТО V1.0: переклад з англ. мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 402 с.
4. Об'єднана спільна Доктрина з питань розвідки, контррозвідки і безпеки АJP-2/ переклад з англ. мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 99 с.
5. Наказ МОУ “Перелік основних заходів досягнення цілей партнерства в МОУ та ЗСУ на 2016-2020 роки”; затв. 16 червня 2016 року. – К., 2016. – 28 с.
6. Спільний наказ МОУ та ГШ ЗСУ “Про організацію оборонного планування в МОУ та ЗСУ на 2019-2021 роки” № 670 від 15 грудня 2017 року. – К., 2017. – 6 с.
7. Станаг АJP-2.2 – Процедури розвідки та безпеки: переклад з англ. мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 126 с.
8. АJP-2.3 Союзницька об'єднана доктрина для агентурної розвідки (HUMINT): переклад з англ. мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 212 с.
9. STANAG 2149 Запити інформації: переклад з англійської мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 86 с.
10. ААР-6 Глосарій термінів НАТО та визначень: переклад з англ. мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 326 с.
11. АСТ 75-2/Е Склад розвідки, функціональний гід навчання в області розвідки (JFATG): переклад з англ. мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 102 с.
12. АJP-2.7 Спільна доктрина розвідувальних процедур: переклад з англ. мови / за заг. ред. ВДА. – К.: ВДА, 2018. – 167 с.

References

1. The Order of the President of Ukraine (2017), “*Dergavna programa rozvitku Zbroynuh Sul Ukraine na period do 2020 roky No. 73/2017 vid 22.07.2017*” [State Program of Development of the Armed Forces of Ukraine for the period up to 2020 No. 73/2017 dated 22.07.2017], Kyiv, 48 p.
2. The Ministry of Defense of Ukraine (2016), “*Tumhasova instrukzii z orqanizatii robotu u Ministerstvi oboronu Ukraine ta ZSU vprovadqenyi standartiv NATO*” [Temporary instruction on organization of work in the Ministry of Defense of Ukraine and the Ukrainian Armed Forces on the implementation of NATO standards], Kyiv, 10 p.
3. Military Diplomatic Academy (2018), “*Direktuva z putan planuvaniy Kompleksnuh operaziy Obednanuh sul ZS NATO V1.0*” [United Nations Armed Forces Integrated Operations Planning Directive V1.0], Kyiv, 402 p.
4. Military Diplomatic Academy (2018), “*Obednana spilna Doktruna z putan rozvidku, kontrrozvidku i bezpeku AJP-2*” [Joint Joint Doctrine on Intelligence, Counterintelligence and Security AJP-2], Kyiv, 99 p.
5. The Order of the Ministry of Defense of Ukraine (2016), “*Perelik osnovnuh zahodiv dosiyqneniy ziley partnerstva v MOU i ZSU na 2016-2020 roku vid 16.06.2016*” [A list of key measures to achieve the partnership goals of the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces for 2016-2020 dated 16.06.2016], Kyiv, 28 p.
6. The Joint Order of the Ministry of Defense of Ukraine and the General Staff of the Armed Forces (2017), “*Pro orqanizaziy oboronogo planuvaniy v MOU i ZSU na 2019-2021 roku No. 670 vid 15.12.2017*” [On the organization of defense planning in the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces for 2019-2021 No. 670 dated 15.12.2017], Kyiv, 6 p.
7. (2018), “*Stanaq AJP-2.2 – Prozeduru rozvidku ta bezpeku*” [Stanag AJP-2.2 - Intelligence and Security Procedures], Kyiv, 126 p.
8. Military Diplomatic Academy (2018), “*Souznuzka jbednana doktruna fqenturnoiy rzvidku (HUMINT)*” [AJP-2.3 Allied Unified Doctrine for Intelligence (HUMINT)], Kyiv, 212 p.
9. Military Diplomatic Academy (2018), “*STANAG 2149 Zaputu informaziy*” [STANAG 2149 Information requests], Kyiv, 86 p.
10. Military Diplomatic Academy (2018), “*Qlosariy terminiv NATO ta vuznashen*” [Glossary of NATO terms and definitions], Kyiv, 326 p.
11. Military Diplomatic Academy (2018), “*Sklad rozvidku, funkczionalnuy qid navshaniy v oblasti rozvidku (JFATG)*” [Composition of Intelligence, Functional Intelligence Training Guide (JFATG)], Kyiv, 102 p.
12. Military Diplomatic Academy (2018), “*Spilna doktruna rozvidivalnuh proztdur*” [Joint doctrine of reconnaissance procedures], Kyiv, 167 p.

Надійшла до редколегії 22.03.2019

Схвалена до друку 9.04.2019

Відомості про авторів:

Іващенко Олег Іванович

перший заступник командира
військової частини А0515,
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-5138-8717>

Курдюк Володимир Федорович

кандидат військових наук доцент
провідний науковий співробітник
військової частини А1906,
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0001-8696-2339>

Огарок Анатолій Павлович

кандидат технічних наук професор
провідний науковий співробітник
військової частини А1906,
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0001-8710-4301>

Information about the authors:

Oleg Ivaschenko

First Deputy Commander
of the Military Unit A0515,
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-5138-8717>

Volodimir Kurdiuk

Candidate of Military Sciences Associate Professor
Lead Researcher
of the Military Unit A1906,
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0001-8696-2339>

Anatoly Ogarok

Candidate of Technical Sciences Professor
Lead Researcher
of the Military Unit A1906,
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0001-8710-4301>

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ АДАПТАЦИИ РАЗВЕДКИ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ УКРАИНЫ СООТВЕТСТВЕННО СТАНДАРТАМ НАТО

О.И. Иващенко, В.Ф. Курдюк, А.П. Огарок

В статье изложены подходы и предложения в виде концептуальных основ для внедрения стандартов НАТО для Главного управления разведки Министерства обороны Украины и адаптации разведки Вооруженных Сил Украины к основным определениям, которые применяются в странах-членах НАТО, перспективной разработки руководящих документов разведки для Вооруженных Сил Украины, других составляющих сил обороны по стандартам НАТО (JP – 2.0 “Объединенная разведка”, JP – 2.1 “Процедуры разведки”). Это даст возможность для определения единых подходов при разработке руководящих документов.

Ключевые слова: объединенная разведка, основы разведки, виды разведки, разведывальный цикл.

CONCEPTUAL FOUNDATIONS OF ADAPTATION OF THE INTELLIGENCE OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE IN ACCORDANCE WITH NATO STANDARDS

O. Ivaschenko, V. Kyrduik, A. Ogarok

In the requirements for a modern operational (strategic) environment, the activities of intelligence staff depends on a number of factors that will affect the ways of their actions. The commanders must take these factors into account, creating a comprehensive intelligence system, and emphasize the subordinate staff's attention to this impact.

At least three main directions of influence can be distinguished:

– the complexity of operations - will affect the ways of action of intelligence officers, because in the current operational environment the nature of the aggressor can vary significantly. An opponent may not have a permanent structure, material military resources, or generally only act in cyberspace. In this case, the methods of conducting intelligence need to be changed in order to provide greater access to data, mastering the latest ways of obtaining information, effectively using their professional skills;

– saturation of information - a large amount of information circulating in the modern information space, limits the possibility of using available resources to timely focus them in the relevant fields. Therefore, the intelligence community's ability to search and quickly use relevant information is critical and requires an integrated approach that needs to be effective and dynamically adaptive. Commanders of all levels need to be sure that they have appropriate structures (divisions) that meet these requirements to mitigate (reduce) information saturation;

Leveling the traditional boundaries - In modern operations, the traditional boundaries between levels of combat (strategic, operational and tactical) are of lesser significance in relation to intelligence. Expanding the capabilities of communications (communications) allowed commanders to tactical level of instant access to strategic intelligence information, while tactical intelligence sometimes depends on the solution of strategic tasks.

The commander is fully responsible for intelligence and is the key to planning and organizing intelligence. He organizes and assigns a staff member so that he meets the intelligence and operational requirements for intelligence provision.

The basic terms of intelligence in NATO member states are “intelligence”. Intelligence is a product of purposeful collection and processing of information (information) about the operational situation, capabilities and intentions of the enemy in order to identify threats and provide them to decision makers.

The complexity of modern operations requires the use of all types of intelligence, the use of a wide range of means and methods of obtaining intelligence information, a deep understanding of the operational environment. This is due to the processing of geospatial data, their essence and logical construction, further processing of information and bringing to consumers. Therefore, the need for integrated intelligence, which is to use a wide spectrum of sources of obtaining intelligence information on the basis of a comprehensive understanding of the operational (strategic) situation, is urgent.

At this time there are three definitions of the provision of intelligence data for these levels.

Strategic intelligence includes:

– intelligence data intended to inform the President of Ukraine, the National Security and Defense Council (NSDC), the Verkhovna Rada, the Minister of Defense, the Chief of the General Staff of the Armed Forces of Ukraine, commanders of the Armed Forces of Ukraine, and other government agencies and institutions of Ukraine;

– intelligence data on theater of military operations (TVD), in the interests of conducting interspecific operations, as a series of separate military operations;

– assessment of the current situation, forecasting of possible intentions and calculation of the potential of the enemy, which may affect national security, interests of Ukraine or allied states.

Keywords: joint intelligence, intelligence foundations, intelligence types, intelligence cycle.